

Когато въ разговора дойде речъ за княза Ваземски, че на Столѣтова румна на ума, че не би бъркало да чини на негово мѣсто друго и каза:

— Ето на, Тодоръ Михайловичъ, вий застъпете мѣсто на княза и бждете въ подчинение на полковника Липинъ, отъ когото и ще получавате заповѣди въ време на боя. Азъ му поблагодарихъ, а слѣдъ това се разпростихъ и потърсахъ кжмъ кжщата, дѣто бѣше превязачния пунктъ, желание да се възползувамъ отъ останалитѣ нѣколко часа, за да поукрѣпѣя омалелия си организмъ.

Идвамъ, нѣ съмъ се излъгалъ въ смѣтката. Количеството лошо-раненитѣ днесъ много по голѣмо, тжй щото празно мѣсто нѣма, че освѣнъ това неносната смрадъ на кръвъ и охкванията на тия които умиратъ, накараха ме незабавно се махнж. Огидохъ и полегнахъ въ колибата на противоположната стѣна на двора, направена нѣкога си отъ казарма или квартирмейстера на Орловския полкъ.

Не ми се спѣше, а ме обвзе една нервна дрѣмка! Прѣзъ всичката пушечния огънь малко по отслабна, отъ колкото въ началитѣ дни. Трѣбва и неприятеля да се е поуморилъ отъ непрестанния тридневенъ бой.

Днесъ, до дѣто ме нѣмало, бивали минути, когато положението на защитницитѣ ставало твѣрдѣ критическо. Промивъ Св. Никола, отъ утреньта и до единъ часа слѣдъ пладнѣ, неприятеля осемъ пжти нападналъ, като посочвалъ главнитѣ си сили кжмъ лѣвото крило. Слѣдъ два часа, енергията на неприятеля противъ Св. Никола взела да отслабва. Това позволило на полковника графа Толстой да проважда тамъ помощъ на другитѣ пунктове на позицията. Тжй, около пладнѣ, била проведена отъ Св. Никола въ дѣснитѣ криле една рота отъ Брянския полкъ, а въ 3 часа по пладнѣ, още рота отъ същия полкъ и една рота отъ 4 та дружина били проводени на кръглата батарея. Ожесточения бой съ участие ту на едната, ту на другата страна, продължава се на полу-Лисата височина до 5 часа вечеръта, когато неприятеля подигна голѣми резерви и принуди най послѣ останалата на нашитѣ роти, които бѣха загубили повечето отъ